

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Blahová, Veronika: Dějiny smíchovského akcionářského pivovaru (od jeho založení roku 1869 do roku 1894). Diplomová práce, UK – Pedagogická fakulta, Praha 2006, 92 s., 19 příloh vč. + DVD příloha.

Dalo by se říct: „To se to píše diplomová práce, když někdo její předmět zná 'jak své boty'!“ Veronika Blahová v pivovaru Staropramen dlouhodobě působila, výtečně jej zná a jako zaměstnanec měla přístup i k těm zdrojům a informacím, jež jsou badateli tzv. zvenčí nedostupné. Jak jsem měl možnost diplomantku poznat ve výběrovém semináři „Pražské pivovary a pivovárky“, jedná se o skutečného odborníka v oblasti vývoje českého pivovarnictví, což nepochybně prokáže i v průběhu samotné obhajoby. Šťastně (lépe snad pragmaticky) zvolené téma dalo vzniknout výborné práci, která v oblasti dějin českého pivovarnictví nemá svou podrobností doposud obdoby. Zvláště když si uvědomíme, že diplomantka zpracovala pouhých 25 let počátečního vývoje smíchovského pivovaru. Nijak jí proto ani nezazlívám poněkud chudší rozsah diplomové práce (jen 66 s. textu!), který ovšem doplňuje obsahově zajímavá přílohová část, byť nestejně technické úrovně.

Už při vedení diplomové práce kolegy L. Hrušky o přeměně nuselského pivovaru v akciovou společnost i nyní při vedení zmíněného výběrového semináře stále narážím na torzovitost pramenné základny, jež by se dala využít při zpracování vývoje jednotlivých pivovarů a která se dle různých zdrojů stala obětí nenechavců, zpravidla bývalých zaměstnanců pivovarů, vedených patrně neukojitelnou sběratelskou touhou, popř. na ni navazujícím finančním profitem. O to více oceňuji předloženou diplomovou práci, která je vystavěna na ucelené řadě pramenů (zde připomínám, že by diplomantka v seznamu pramenů měla uvádět místo jejich uložení). V případě literatury je situace o poznání lepší; a zde bych diplomantce vytkl, že se v rámci heuristické práce neseznámila svědomitěji s bibliografií dějin pivovarnictví. Mám na mysli zvláště encyklopedie z produkce nakl. Libri *Pražské pivovárky a pivovary* (rozhodně se však nedá nazvat skvělou) a M. Hlavačky a kol. *Technické*

památky Čech. U vstupní kapitoly o vývoji pivovarnictví v Čechách postrádám dílo Zikmunda Wintra, popř. méně známou práci Č. Zíbrta *Z dějin piva a pivovarství v zemích českých* (1894) a možná i A. Mohla *Dějiny chmelařství* (1906).

Při autorčině práci s literaturou mě překvapila (ale mile) použitelnost internetu. Vzhledem k faktu, že mnohé prameny zahřívají ruce sběratelů, je internet jednou z možných cest k seznámení se s nimi. Krom diplomantkou použitých webových stránek ještě doporučuji: www.pivnitatecky.cz, www.pivety.com či www.geac.cz.

Předloženou diplomovou práci Veroniky Blahové, navíc stylisticky vydařenou, plně doporučuji k obhajobě a doporučuji ji hodnotit známkou výborně.

v Praze 10. 5. 2006

PhDr. Roman Fersu